

Marilyn Manson på Grönan är inte så snurrtigt som det kan verka

10 juni, 2015, kl. 23:50 av Mattias Kling

En väldigt svackande formkurva tycks ha vänt för gamle Mazza. Det känns lovande.
Foto: Elin Bryngelson/Rockfoto

Marilyn Manson

Gröna Lund, Stockholm. **Längd:** Runt en timme och tjugo minuter. **Publik:** Cirka 17 000.
Bäst: Från det att den vitspäckliga kavajen åker på. **Sämst:** Bh-kastningen på Twiggy
Ramirez känns väldigt flåsubertal. **Fråga:** Kalsonger i stället?

Jodå. Han rör ju på sig igen.

Han verkar ju veta var han är – och uppträder med någon slags passion och närvaro.

Kul?

Jovars.

Under mina över 20 år som på ett eller annat sätt avlönad rocktyckare har ingen annan artist haft ett större betygspann än just denna 46-årige chockrockare.

För det har ju varit en väldigt skumpig färd. Från det sena 1990-talets provokativt galna väckelsemöten (väl värda sina fyra plus) till det pinsamma haveriet på Metaltown-festivalen 2009 – som ganska länge var det sämsta jag har sett av en etablerad artist på denna nivå. Fram till **Mötley Crüe** på Sweden Rock i helgen, det vill säga.

Men nu verkar **Marilyn Manson** vara tillbaka på den nivå som årssläppet "The pale emperor" ville antyda. Kanske inte lika tänd och omvälvande som tidigare, men ändå med en vilja och en hängivenhet som får de förlorade åren som har föregått detta att verka som en tillfällig svacka i karriären. En formdipp som har gått över.

För lite så är det. Det är svårt att kalla huvudpersonen överdrivet energisk – vilket exempelvis märks när han med största möjliga ansträngning och möda går ner och torrknulla monitorerna i **Eurythmics**-covern "Sweet dreams (Are made of this)" – men det är ändå en artist som faktiskt verkar vilja vara där. Vilket långt ifrån har varit fallet tidigare.

Naturligtvis går det att diskutera rimligheten i detta som tivoliunderhållning. Huruvida det är lämpligt att prata om att ha sex med personen som råkar stå bredvid dig, bajsa på din kompis eller uppmana tonåringarna längst fram att kasta upp sina bysthållare på basisten **Twiggy Ramirez** verkligen är klippt och skuren för en omgivning av popcorn, tombolahjul och sockervadd är lika livat som Lustiga huset och berg och dalbanor.

I kväll funkar det här. Speciellt från halvtid, då Manson drar på sig en vitspräcklig kavaj som tycks innehålla någon slags illegal Duracelldoping och som gör partiet från och med "Rock is dead" och framåt mer laddat än på länge.

– Jag har nog aldrig uppträtt i en nöjespark. Jag har kallats ett tivoli, men det är väl en annan sak, säger huvudpersonen ganska tidigt i konserten.

Den här kombinationen är med andra ord inte så snurrigt som det verkar.

Utan mer kul att se att Marilyn Mansons egna fritt fall tycks upphört.

LÅTLISTAN 1. Deep six 2. Disposable teens 3. mOBSCENE 4. No reflection 5. Third day of a seven day binge 6. Sweet dreams (Are made of this) 7. Angel with the scabbed wings 8.

Tourniquet 9. Rock is dead 10. Lunchbox 11. Cruci-fiction in space 12. Personal Jesus 13. Irresponsible hate anthem 14. The beautiful people 15. Coma white 16. The dope show

Mattias Kling

mattias.kling@aftonbladet.se

Twitter: [@realklingshady](https://twitter.com/realklingshady)

Instagram: [@therealklingshady](https://www.instagram.com/therealklingshady)

Facebook: [Mattias Kling-Aftonbladet](https://www.facebook.com/Mattias-Kling-Aftonbladet)